

I. Čtení: Iz 2,1-5

Hlavní čtení: Mt 24,36-44

Milí bratři, milé sestry,

dnes nás Pán Ježíš upozorňuje, že jeho druhý příchod bude náhlý a nečekaný. Kristus přijde soudit tento svět a nastolit své království - jako blesk z čistého nebe. A tuto náhlost dokládá hned třemi obrazy. Svůj příchod nejprve přirovnává k potopě za dnů praotce Noe. Země byla tehdy plná lidského násilí a totálně zkažená, jak říká Písmo (Gn 6,11-13). A proto se Hospodin rozhodl zničit celou zem. Zatímco lidé jedli, pili, pracovali, odpočívali, ženili se a vdávaly, zatímco dělali úplně normální a všední věci, přišla potopa a všechno živé na tváři země v mžiku smetla.

Ten druhý Ježíšův obraz se také týká náhlosti, neočekávanosti příchodu Božího soudu. Tehdy budou dva muži na poli, říká Ježíš, a jen jeden bude vzat, tedy zachráněn od Božího soudu. Ale druhý bude ponechán – a odsouzen. Dvě ženy budou mlít obilí – jedna bude zachráněna a druhá propadne soudu. Ten den bude zcela normální, jako všechny ostatní. Nikdo nic nepozná, nikomu nic dopředu nedojde, nikdo nic nebude čekat. A najednou je to zde! Přichází Kristus po boku svých andělů a soudí lidstvo, soudí svět.

A abychom si Ježíšova slova trochu přiblížili, zkusme ty obrazy převést do naší doby – i když je mi jasné, že práci na poli, vy javorničtí, ještě velmi dobře rozumíte. Až přijde Syn člověka, tu budou dva sedět u počítače a přidávat nové fotky a události na svůj Facebook... Jeden bude zachráněn a druhý ponechán soudu. Dvě budou sedět u kadeřníka – jedna bude vzata a druhá ponechána. Dva budou fandit u televizní obrazovky naší fotbalové reprezentaci - jeden bude vzat a druhý ponechán. Dvě budou nakupovat v obchodě na víkend - jedna bude vzata a druhá ponechána. Dva budou přezouvat svá auta z letních na zimní pneumatiky – jeden bude vzat a druhý ponechán.

Je pro nás důležité, abychom si alespoň v adventním čase uvědomili, že den Páně přijde opravdu rychle, nenadále, zčistajasna. Zastihne nás uprostřed našich každodenních činností, uprostřed všedního provozu, uprostřed úplně normálních starostí a radostí. Může to přijít nyní – ani nemusím dokončit toto kázání, ani se nemusíme dostat k vysluhování večere Páně, ani nemusíme zasednout k nedělnímu obědu. A je přitom naprosto nepodstatné, že si tento náhlý příchod Páně neumíme představit. Já jsem si také týden před maturitou neuměl představit, že odmaturuju. A odmaturoval jsem. Také jsem si před několika lety neuměl představit, že se jednou stanu manželem a otcem. A nyní mám ženu a děti. Stalo se to. I když jsem si to neuměl představit. Zda věříme či nevěříme tomu, že Boží soud opravdu jednou přijde, a že to může být klidně teď hned, na tom vůbec nesejde. Ježíš Kristus přijde – a přijde nečekaně. Tak to zaslíbil.

A to všechno Ježíš dotvrzuje svým oblíbeným provokativním obrazem „zloděje“. *Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční hodinu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu.* Kdyby hospodář dostal hlášku dopředu, že ho chtějí zloději okrást, určitě by nešel spát. Ale připravil by se na příchod těch zlodějů. Děti, doufám, že také máte rádi tu komedii *Sám doma*. Je už trochu starší, ale o Vánocích se pravidelně vysílá. Ten film je právě o tom, že i malý klučina (pěkný uličník, mimochodem) má šanci proti zlodějům – ale jen pokud se dopředu dozví tu cennou informaci, kdy zloději hodlají přijít. A ví tedy, kolik času mu zbývá na přípravu všech svých morbidních pastí.

Ale stejně: není to trochu podivné přirovnání? *Kdyby Pán domu věděl, kdy zloděj přijde, připravil by se na něj.* Vždyť my přece nevíme, kdy Ježíš přijde! I Ježíš nám to říká naprosto otevřeně. To abychom si snad negratulovali, že víme víc, než lidé kolem nás. *Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.* Takže my opravdu neznáme den ani hodinu jeho příchodu. Ale vtip je v tom, že na rozdíl od všech ostatních lidí víme, že Ježíš může přijít dnes, že může přijít teď. Nevíme přesně, kdy Kristus sestoupí, kdy konečně zničí jednou provždy zlo a nastolí své království. Ale víme, že může přijít v tuto chvíli. Víme, že každý okamžik našeho života je vhodný k tomu, aby Kristus přišel a tento věk ukončil. Proto musíme být připraveni. Proto musíme bdít.

Můj strýc sloužil dlouhá léta u policie. A jedna jeho policejní historka mi zůstala v živé paměti. Jeden bohatší pán se chystal do práce, jako každé ráno. Vyšel před dům, aby nasedl do svého auta – tehdy to byla zbrusu nová Škoda favorit. Ale auto nikde. Někdo ho ukradl. Samozřejmě volal policii. Ta ho ale ujistila, že se má raději smířit s tím, že auto už nikdy neuvidí. Druhý den ráno se ovšem podíval z okna a jeho auto tam stálo. Vyběhl ven, na autě ani škrábanec, auto úplně v pořádku. Vlezl dovnitř a na sedadle spolujezdce byla obálka. Ten pán obálku otevřel a četl: *Vážený pane, stálo v něm, velice se*

omlouváme, že jsme vám způsobili nepříjemnosti, ale včera nad ránem jsme nutně potřebovali někam odjet. Hned, jak to bylo možné, vrátili jsme vám auto. Je zcela v pořádku. A abyste se na nás příliš nehněval, koupili jsme pro vás i vaši paní dva lístky do Národního divadla na operu. Ten pán byl velmi mile překvapen (Holt ještě jsou na světě slušní zloději!), za týden na to se pěkně s manželkou oblékli, a odjeli do Národního divadla na představení. No, a když se pozdě večer vrátili, měli vykradený celý byt. Zloději to měli pěkně naplánováno. Věděli přesně, kdy pán domu nebude doma. Kdyby toto ten pán věděl, do žádného divadla by samozřejmě nejezdil!

Takže bděte, protože nevíte, kdy přesně zloděj přijde! Ale víte, že Kristus může přijít kdykoli.

A co to vlastně znamená „být bdělý“, „být připravený“?

Pojďme na to oklikou! Ježíš se zde přirovnává ke zloději. To je ovšem dost pohoršlivé, nemyslíte? Vždyť Ježíš přece není žádný zloděj! Ale zamysleme se nad tím... Copak se v Janově evangeliu neříká: *Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepoznali?* (J 1,11) Copak Ježíšův život skončil příjemně, pokojně? Copak byl obdivován až do konce svého dlouhého života? Ne, zemřel na kříži. Tak řekněte sami: Když lidé Krista nevíkali při jeho prvním příchodu, proč by jej měli vítat při jeho druhém příchodu? Přestože on je Pánem světa, přestože jemu patří svět, z pohledu člověka Bohu vzdáleného je Ježíš nanejvýš zloděj, který nám chce ukrást náš život.

A buďme upřímní sami k sobě: Nesmýšlíme podobně nakonec i my, křesťané? Copak se nám líbí představa, že by nyní přišel Ježíš a všechno by ukončil? Jistě, zažíváme zde na zemi těžké chvíle. Život je pes, to je bezpochyby pravda. Ale na druhou stranu: Život je přece krásný! A my jsme ještě plni očekávání: Co všechno ještě můžeme zažít obklopeni lidmi, které máme rádi a kteří mají rádi nás. Stojíme alespoň my o to, aby Ježíš nyní přišel? Abychom se už letošních Vánoc nedočkali? Není i pro nás Ježíš tak trochu zloděj, který nás hodlá dřív či později okrást o náš spokojený život?

Proto: *Bděte!* Ten první význam této Ježíšovy výzvy znamená: *Těšte se na jeho příchod.* Očekávejte s radostí svého Pána. Modlete se upřímně: *Přijď království tvé!* Tak jako se děti těší na Štědrý den, že kolikrát ani nemohou usnout, i my se těšme na Ježíšův příchod. I my se těšme na příchod spravedlivého Soudce, kterého jsme ale poznali jako laskavého Pána, který nám nechce ublížit, ale hodlá nám otevřít své království.

Za druhé: *Bděte!* znamená také: *Ujasněte si priority!* Žijte v tomto světě úplně normální život, se vším, co k tomu patří: tedy pracujte na poli, používejte s mírou Facebook, chodte ke kadeřnici, nakupujte a přezouvejte pneumatiky. Ale s vědomím, že podoba tohoto světa pomíjí. Že nic zde není napořád, nic na této Zemi není věčné. A že ve světle Kristova slavného příchodu nic na této zemi není tak hodnotné, jak by se mohlo zdát. Jak říká apoštol Pavel: *Lhůta je krátká. Proto ti, kdo mají ženy, ať jsou, jako by je neměli, a kdo pláče, jako by neplakali, a kdo jsou veselí, jako by nebyli, a kdo kupují, jako by nevlastnili, a kdo užívají věci tohoto světa, jako by neužívali; neboť podoba tohoto světa pomíjí.* (1K 7,29-31)

Tedy: *Bděte!* Nežijte jako ve snu. To lidé kolem vás sní sen o dlouhém životě zde na zemi bez jakýchkoli starostí. Ale to se jim jen zdá. Vy musíte bdít, vy buďte připraveni na Kristův příchod.

A do třetice: *Bdít* znamená nespát. A my jsme přece náchylnější spát ve tmě, v noci, než za světla a ve dne. Proto si nechme Kristem svítit do těch našich dní, dovolme mu, aby prosvětlnil ten náš život a případně nám ukázal, co v našem životě ještě leží ve tmě, co se ještě příčí jeho vůli. A myslím nyní především na výzvu Janovy epištoly: *Kdo miluje svého bratra, zůstává ve světle.* (1J 2,10a) Protože jestli se něco příčí Ježíšově vůli, pak je to jistě nevraživost a nesnášenlivost mezi bratry a sestrami, neochota odpouštět a nedostatek pochopení a citlivosti pro život bližního. Ano, nechme si právě v adventním čase Pánem Bohem prosvítit naše vzájemné vztahy, milujme se navzájem a pohotově si odpouštějme. Protože až přijde Kristus, už to nestihneme.

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, víme dobře, že bys rád viděl církev připravenou na tvůj příchod. Pokorně ti vyznáváme, že nejsme zcela připraveni. A proto tě pokorně prosíme: prosvětli naše životy, ukaž nám na ta temná místa a dej nám sílu a odhodlání ke změně. Prosvětli i naše vztahy, nedopusť, abychom setrvali v hněvu, uraženosti, v pohrdání druhými. Dej nám sílu opravdu milovat ty, kteří žijí kolem nás. Amen.